

El relat hot: Joana i Alba

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Joana i Alba

La Joana no podia creure-ho quan va veure l'Alba entrar a classe aquell matí de setembre. Feia anys que no la veia, des que les seves famílies s'havien separat i l'Alba s'havia traslladat a la ciutat. De petites havien estat inseparables, compartint estius plens d'aventures al poble, jocs al carrer i secrets a mitjanit. Però el temps havia passat i ara la família de l'Alba havia tornat al poble. I allà, a punt de començar primer de batxillerat, l'Alba i la Joana es van retrobar:

?Joana? ?va dir l'Alba, amb els ulls oberts de bat a bat i un somriure il·luminant-li la cara.

?Alba! ?va respondre la Joana, sense poder amagar la sorpresa i l'alegria?. No m'ho crec!

Es van abraçar fort, com si mai no s'haguessin separat, com si els anys que les havien distanciat no haguessin passat mai. A mesura que els dies avançaven, van començar a recuperar la seva amistat, passant els descansos juntes, rient com abans, però hi havia alguna cosa diferent, una nova energia entre elles que cap de les dues podia ignorar.

L'Alba havia canviat. Ja no era la nena tímida i dolça que la Joana recordava. Ara, parlava amb seguretat, tenia opinions fermes, i a la Joana li agradava aquesta versió més madura de la seva amiga. I, a mesura que passaven més temps juntes, va començar a notar petits gestos que li feien sentir alguna cosa estranya però emocionant: una mirada prolongada, una mà que es quedava massa temps sobre la seva, una rialla que feia bategar el cor una mica més ràpid...

Una tarda, després de classe, les dues van decidir anar a passejar pel poble. Es van aturar davant d'un parc on havien jugat de petites. Hi havia calma i els colors del capvespre tenyien el cel de taronges i roses.

?Estava pensant? en com d'estrany és tot això ?va començar l'Alba, amb un somriure tímid?. Vull dir, tu i jo retrobant-nos així, com si el temps no hagués passat.

La Joana la va mirar, notant com el cor li bategava amb força. Es va adonar que aquella estranya tensió que sentia no era només nostàlgia, ni tan sols pura amistat. Era alguna cosa més profunda, una cosa que no havia sentit abans, o almenys no així.

?Sí, és... bonic, d'alguna manera ?va respondre la Joana, amb una lleugera vacil·lació?. M'alegra molt que hagis tornat.

L'Alba va agafar-li la mà, una mica nerviosa, però amb decisió. Les dues es van quedar en silenci, mirant-se als ulls. I llavors, sense saber molt bé com havia passat, la Joana va sentir l'impuls de fer-li un petó. Era un moviment suau, gairebé imperceptible, però suficient perquè l'Alba l'anticipés i, sense pensar-s'ho, fes el mateix. Els seus llavis es van trobar en un petó tendre, carregat de tot el que no havien dit fins aleshores.

Quan es van separar, cap de les dues va dir res al principi. Però no calien paraules. El moment ho deia tot.

?Això és nou per mi ?va dir la Joana, amb la veu trencada?. Vull dir, no sé ben bé com sentir-me.

L'Alba va somriure, comprensiva.

?A mi també em passa ?va confessar?. Però m'agrada. M'agrada tu. No sé si m'esperava que passés, però... no vull ignorar-ho.

Es van tornar a fer un petó, aquest cop molt més llarg, intens i apassionat. Cap de les dues havia estat amb una noia abans, però sabien que allò era més real que cap de les experiències anteriors. S'estaven descobrint amb més honestat i claredat que mai. I no hi havia dubtes.

Passaven els minuts i seguien assegudes al banc, fent-se petons com si estiguessin unides per una força magnètica. La mà de la Joana va començar a acariciar les cuixes de l'Alba, pujant després cap als malucs. De cop va notar les calcetes i es va posar nerviosa. "Què faig, paro?" - va pensar. Va mirar al voltant, no hi havia ningú al parc, només elles.

L'Alba va percebre la intenció de la Joana i li va dir:

? Toca'm, estem soles.

Les dues van tenir molta, mooolta, calor de cop. La Joana va començar a acariciar la vulva de l'Alba per fora les calcetes. Fent moviments suaus que alternava pressionant el clítoris suaument. L'Alba va tancar els ulls i va aguantar la respiració intentant no fer sorolls de plaer al mig del parc. Era tan, taaan intens el plaer que sentia i l'atracció cap a la Joana, que de seguida es va córrer en un orgasme mut però més gran que mai. La Joana, va abraçar fort a l'Alba, i encara amb la mà sobre les seves calces, va notar tota la humitat de l'orgasme.

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb segona part! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!